

СУСТРЭЧА 6

СЛУХАННЕ СЛОВА БОЖАГА

«Не хлебам адным будзе жыць чалавек, а кожным словам, што выходзіць з вуснаў Божых» (Мц 4,4).

---

1. Уводзіны

Ксёндз Кафарэль звярнуў увагу, што найважнейшай мэтай сустрэчы суполкі з'яўляецца пошук Хрыста. Давайце прыгадаем сабе сцэну, апісаную святым Янам, у якой апосталы ідуць за Езусам. «А Езус, абярнуўшыся і ўбачыўшы, што яны ідуць за Ім, кажа: «Чаго шукаеце?» (Ян 1, 38). Апосталы мелі шчасце ісці за Езусам і нават застацца ў Яго доме. Дарам, які дае нам магчымасць сустракацца з Хрыстом, з'яўляецца, між іншымі, Святое Пісанне.

Пад час гэтай сустрэчы будзе ўведзены другі пункт высілку «Слуханне Слова Божага». Здолънасць пагрузіцца ў Божае Слова прыходзіць вельмі павольна нават тады, калі мы вельмі актыўна стараемся гэтага дасягнуць. Хай аднак не пужаюць нас гэтыя цяжкасці. Дапамогай будзе наша суполка, кожны з яе ўдзельнікаў, які пад час малітвы будзе адкрываць перад намі вартасць Божага Слова.

1. Сустрэча суполкі

I ЧАСТКА СУСТРЭЧЫ

• Супольны пасілак і дзяленне жыщём

У першай частцы, як на кожнай сустрэчы, мы прымаєм пасілак, падчас якога дзелімся жыщём. Мы павінны быць падрыхтаваныя да гэтага. Калі мы дзелімся жыщём, мы перадаём частку сябе. Ці заўважылі вы, што іншыя сужэнствы, якія прымаюць удзел у сустрэчы сталі вам больш блізкія? Ці памятаеце, чым дзяліліся мінулы раз? Магчыма вы чакаеце працягу падзей, аб якіх размаўлялі?

II ЧАСТКА СУСТРЭЧЫ

Малітва супольнасці

Хада гэтай часткі сустрэчы не адрозніваецца ад папярэдняй. Спачатку, як на кожнай сустрэчы суполкі, мы папросім Духа Святога аб атрыманні моцы, каб усё, што мы будзем рабіць было згодна з Божай воляй. Пасля мы будзем дзяліцца, разважаючы над тэкстам Слова, скіраванага да нас. На гэтай сустрэчы прапануем, каб мы паразважалі над фрагментам з Евангелля паводле святога Мацвея.

Тлумачэнне прыпавесці пра сейбіта (Мц 13, 18-23)

«Вы ж паслухайце значэнне прыпавесці пра сейбіта. Да кожнага, хто слухае слова пра Валадарства, а не разумее, прыходзіць злы і крадзе пасянае ў сэрцы яго; вось каго азначае пасянае пры дарозе. А пасянае на камяністых месцах — гэта той, хто чуе слова і адразу прымае яго з радасцю, але не мае ў сабе кораня і нясталы. Калі за слова настане ўціск ці пераслед, ён адразу спакушаецца. Пасянае ж у церні — гэта той, хто чуе слова, але турботы гэтага веку і зман багацця заглушаюць слова, і яно становіщца бясплодным. Пасянае ж на добрай зямлі — гэта той, хто чуе слова і разумее, і прыносіць плён, адзін у сто разоў, другі ў шэсцьдзесят, а іншы ў трывцаць».

Дазвольце, каб Божае Слова асвятліла вас. Дазвольце, каб слова прамоўленыя нам Богам сталі дарам для іншых удзельнікаў сустрэчы. Не пакідайце вашых думак толькі сабе. Нашыя слова не павінны быць мудрыя. Дастаткова, каб былі нашыя і былі праўдзівыя.

Ойча, не хлебам адзіным жыве чалавек,

Але кожным словам, якое выходзіць з вуснаў Тваіх,

Дай нам кожны дзень хлеб Твайго Слова.

Павяліч сярод народу Твайго голад і прагненне Твайго Слова,

Смак Святога Пісання.

Праз Яго аб'яви нам намер Сваёй любові, які маеш для кожнага з нас,

Для Касцёла і ўсяго свету.

Навучы нас чытаць Слова, якое дорыши нам кожны дзень

У эўхарыстычным набажэнстве.

Такім таксама з'яўляеца Твой хлеб,

Аб якім просім так, як навучыў нас Твой Сын.

Ойча, просім цябе, накармі нас Словам так,

Каб мы моглі перамяніць у дзеянне ўсё,

Што пачулі і дзякуючы нашай цярплівасці прыносілі плён. Амэн

Кардынал Даннілс

Працягнем нашу малітву ў выглядзе спонтаннай малітвы. Мы дзякуем Богу за атрыманыя дары, просім Яго, каб даў нам тыя дары, якіх мы найбольш патрабуем. Скончым нашу малітву інтэнцыямі, якія даверым усёй нашай супольнасці. Да наступнай сустрэчы будзем насыць гэтыя інтэнцыі ў сэрцы і ўзгадваць іх падчас нашых малітваў. Святар-духоўны дарадчык прадставіць іх Богу.

III ЧАСТКА СУСТРЭЧЫ

Духоўнае жыццё. Паглыбленне веры і любові

Дзяленне рэалізацыяй канкрэтных пунктаў высілку

«Дзяленне — гэта важны час узаемнай духоўнай дапамогі. Прыняцце ўзаемнай адказнасці адбываецца на трох падмурках праз:

- трывалы пошук Божай волі,
- пошук праўды аб нас саміх,
- досвед сустрэчы і супольнасці.

Кожны ўдзельнік суполкі запрошаны падзяліцца сваім уласным досведам на тэму рэалізацыі канкрэтных пунктаў высілку за мінулы месяц» (Даведнік END).

«Дзяленне павінна звярнуць увагу на прынятая высілкі і дасягнуты прагрэс. Справа не ў тым, каб распавядцаць, што мы зрабілі, а што не, але ў тым, каб падзяліцца прагрэсам у нашым духоўным жыцці, у які способ мы выконваем пункт высілку, а таксама цяжкасцямі, з якімі мы сустрэліся» (Сустрэча экіпы).

Коратка падзяліцеся тым, як удалося рэалізаваць абавязак «Сядзем разам». Калі толькі гэта не закранае граніцы інтymнасці, падзяліцеся таксама плёнам вашага сужэнскага дыялогу ў прысутнасці Хрыста. Перад сустрэчай вы павінны дамовіцца, абы чым будзеце гаварыць. У падрыхтоўцы могуць дапамагчы пытанні:

- Ці правялі мы штомесячны абавязак «Сядзем разам»?
- Якія заўважылі цяжкасці? Ці/як удалося іх пераадолець?
- Што дапамагло нам арганізаваць «Сядзем разам»?
- Што была асабліва радасным?

• **Тэкст да абмену думкамі**

Фармацыйная тэма гэтай сустрэчы – гэта жыццё Словам Божым (слуханне Божага Слова). Падчас кожнай Святой Імшы, падчас літургіі слова мы ўслухоўваемся ў слова, якія скіроўвае да нас Бог. Гэта не павінен быць адзіны час, калі мы сустракаем Бога праз Слова. Жывы контакт з Богам патрабуе рэгулярнага чытання Яго Слова.

Да абмену думкамі на сустрэчы накіроўвае нас тэкст паслання, якое сказаў папа Бенедыкт XVI да моладзі. Адчуем сябе маладымі людзьмі.

• **Пасланне Святога Айца Бенедыкта XVI да моладзі ўсяго свету з нагоды XXI Сусветных Дзён Моладзі (фрагменты)**

Тэмай, якую я прапаную вам, з'яўляецца верш з псальма 119: «Слова Тваё — светач для маёй нагі і свято для маёй сцежкі» (в. 105). Гэтыя слова так пракаментаваў улюблёны намі Ян Павел II: «Молячыся, ён раствараваецца ў праслаўленні Божага закону, які прымае за светач для сваіх кроکаў на часта цёмнай дарозе жыцця» (*Insegnamenti di Giovanni Paolo II*, XXIV/2, 2001, p. 715). Бог аб'яўляецца ў гісторыі, прамаўляе да людзей, і Яго слова мае стваральну моц. Габрэйскае паняцце «*dabar*», якое звычайна перакладаецца як «слова», азначае таксама і «дзеянне». Бог кажа тое, што робіць, і робіць тое, што кажа. У Старым Запавеце Ён аб'яўляе дзецям Ізраэля пра прыход Месіі і ўстанаўленне «новага» запавету; у Слове, якое сталася целам, Ён выконвае сваё абяцанне. Гэта дасканала паказвае Катэхізіс Каталіцкага Касцёла: «Хрыстус, Сын Божы, які стаў чалавекам, — гэта адзінае, дасканалае і канчатковае слова Айца. У Ім Ён сказаў усё; не будзе іншага слова, акрамя гэтага» (п. 65). Дух Святы, які вёў выбраны народ і даваў натхненне аўтарам Святога Пісання, адкрывае сэрцы веруючых на мудрасць. Той самы Дух пастаянна прысутны ў эўхарыстычнай цэлебрацыі, калі святар, кажучы «*in persona Christi*» слова кансэкрацыі, перамяніяе хлеб і віно ў Цела і Кроў Хрыста, каб яны сталі духоўнай ежай для вернікаў. Каб ісці

наперад ў нашай зямной пілігрымцы да нябеснай Айчыны, нам усім патрэбны пажытак у выглядзе слова і хлеба вечнага Жыцця, якія з'яўляюцца нераздзельнымі!

Апосталы атрымалі слова збаўлення і перадалі яго сваім пераемнікам, быццам каштоўную пярліну, якая захоўваецца ў бяспечнай скарбніцы Касцёла: без Касцёла гэтая жамчужына рызыкуе быць згубленай ці знішчанай. Дарагія сябры, любіце слова Божае і любіце Касцёл, які дае вам доступ да такога каштоўнага скарбу, дазваляючы дацаніць яго багацце. Любіце Касцёл і наследуйце яго, бо ён атрымаў ад свайго Заснавальніка місію паказваць людзям шлях да сапраўднага шчасця. Няпроста ўбачыць і знайсці сапраўднае шчасце ў свеце, у якім мы жывём, не згубіцца сярод памылак ці ілюзій фальшывых ідэалогій.

«Свабоду саму па сабе трэба вызваліць» (пар. Veritatis Splendor, 86), асвяціць цемру, у якой блукае чалавецтва. Езус вучыў нас, як гэта можна зрабіць: «Калі вы будзеце трываць у слове Маім, то сапраўды будзеце вучнямі Маімі і пазнаеце праўду, а праўда вызваліць вас» (ян 8, 31-32). Уцелаўлёнае Слова, Слова Праўды, робіць нас свабоднымі і накіроўвае нашу свабоду да добра. Дарагая моладзь, часта разважайце над словамі Божымі і дазвольце Святому Духу быць вашым настаўнікам. І аднойчы вы адкрыце, што думкі Бога – гэта не думкі людзей; вы будзеце здольныя сузіраць праўдзівага Бога і чытаць падзеі гісторыі Яго вачамі; напоўніцу скаштуеце радасць, якую нараджае праўда. На дарозе жыцця, нялёгкай і не свабоднай ад пастак, вы будзеце сустракацца з цяжкасцямі і цярпеннямі, і часам прыйдзе спакуса паўтарыць словаў псалтыста: «Моцна прыгнечаны я, Пане» (Пс 119 [118]. 107). Не забывайтесь дадаць, як і ён: «аждыві мяне, Пане, паводле слова Твойго. Душа мая бесперастанку ў руцэ Тваёй; але закона Твойго не забываю» (там жа вершы 107; 109). Поўная любові прысутнасць Бога, праз Яго слова, — гэта светач, які рассейвае цемру страху і асвячае шлях нават у самыя цяжкія хвіліны.

Аўтар Паслання да габрэяў пісаў: «Слова Божае жывое і дзейснае, вастрэйшае за ўсялякі меч двусечны. Яно пранікае ажно да падзелу душы і духа, суставаў і шпіку і здольнае судзіць думкі і намеры сэрца» (4, 12). Трэба сур’ённа прыняць заклік разглядаць слова Божае як неабходную «зброю» у духоўнай бітве. Яно будзе дзейсным і прынясе плёны, калі мы навучымся слухаць яго, а затым падпарадкоўвацца яму. Катэхізіс Каталіцкага Касцёла тлумачыць: «Быць паслухмяным у веры значыць ў свабоднай волі падпарадкоўвацца пачутаму слову, бо ягоная праўдзівасць гарантуюцца Богам, які ёсць сама Праўда» (верш 144). Калі Абрарам служыць прыкладам шляху слухання, якім з'яўляецца паслухмянасць, Саламон у сваю чаргу аказваеца палымяным даследчыкам мудрасці, што заключана ў Слове. Калі Бог сказаў яму: «Што хочаш, каб я даў табе?» (1 Вал 3, 5; 9), мудры цар адказаў: «... дай слuze Твайму сэрца, якое будзе разумець». Таямніца атрымання «сэрца, якое будзе разумець» заключаецца ў tym, каб навучыць сваё сэрца слухаць. Гэта дасягаеца шляхам нястомнага разважання слова Божага і пастаяннага праўдання ў ім праз абавязак усё большага пазнання яго.

Дарагая моладзь, заклікаю вас, каб вы дасягнулі блізкіх адносінаў з Бібліяй, каб вы трymалі яе пад рукой, каб яна была для вас як компас, які паказвае дарогу, па якой трэба ісці. Калі вы будзеце чытаць яе, вы будзеце вучыцца пазнаваць Хрыста. Аб гэтым кажа святы Геранім: «Хто не ведае Святога Пісання, той не ведае Хрыста» (PL 24, 17; паводле Dei Verbum, 25). Выпрабаваны стагоддзямі шлях паглыблення і асалоды слова Божага — гэта «lectio divina», што ўяўляе сабою сапраўднае і праўдзівае духоўнае

падарожжа, падзеленае на этапы. Ад «lectio», якое заключаецца ў шматразовым чытанні і перачытванні фрагментаў Святога Пісання, каб зразумець яго асноўныя элементы, мы пераходзім да «meditatio». Гэта момант ўнутранага разважання, калі душа звяртаецца да Бога, спрабуючы зразумець, што Ягонае слова гаворыць нам канкрэтна сёння. Затым наступае «oratio», якое дазваляе нам засяродзіцца на непасрэднай размове з Богам. Нарэшце наступае «contemplatio», якое дапамагае нам захаваць нашы сэрцы ўважлівымі да прысутнасці Хрыста, бо Яго слова «як лямпа, што свеціць у цёмным месцы, пакуль не пачне світаць дзень і зараніца не ўзыдзе ў сэрцах наших» (2 П 1, 19). Чытанне, вывучэнне і разважанне Слова павінны весці да жыцця, якое пазначана стойкай адданасцю Хрысту і Яго вучэнню.

Святы Якуб асцерагае: «Будзьце ж выкананоўцамі слова, а не толькі слухачамі, якія падманваюць саміх сябе. Бо той, хто слухае слова, а не выконвае яго, падобны да чалавека, які разглядае свой натуральны твар у люстэрку: прыгледзеўся да сябе, адышоў і адразу забыўся, якім быў. Аднак той, хто пранікае ў дасканалы закон свабоды і трывае ў ім не як забыўлівы слухач, але як чынны выкананоўца, той будзе шчаслівы ў тым, што робіць» (1, 22-25). Тыя, хто слухае слова Божае і заўсёды ідзе за ім, будзе сваё жыццё на моцным фундаменце. «Таму кожны, хто слухае гэтыя слова Мае і выконвае іх, будзе падобны да чалавека разумнага, які пабудаваў свой дом на скале» (Мц 7, 24). Ён не абваліцца, калі прыйдзе непагадзь.

Будаваць ваша жыццё згодна з Хрыстом, прымаючы Яго слова з радасцю і ажыццяўлячы Яго вучэнне — гэта, маладыя людзі трэцяга тысячагоддзя, павінна стаць вашай праграмай! Вострая неабходнасць у тым, каб з'явілася новае пакаленне апосталаў, якія будуць цвёрда тримацца слова Хрыста, будуць здольныя прыняць выклік нашага часу і гатовыя ўсюды распаўсюджваць Евангелле. Гэта тое, чаго Пан жадае ад вас, тое, да чаго Касцёл заклікае вас, і тое, чаго свет — хоць ён гэтага не ўсведамляе — чакае ад вас! Калі Езус кліча вас, не бойцеся велікадушна адказаць Яму, асабліва калі Ён просіць вас ісці за Ім у кансэкрраваным ці ў святарскім жыцці. Не бойцеся; даверцеся Яму і вы не будзеце расчарараваныя.

Выказванне Папы падказвае пытанні, якія мы можам сабе задаць:

- Ці маю я час на Слова Божае? Ці я адкрыты на Божае Слова?
- Якое значэнне ў нашым сужэнстве мае слуханне Слова?

• **Абмен думкамі на сустрэчы**

Мы можам карыстацца наступнымі пытаннямі:

- Ці была прысутнай Біблія ў нашых бацькоўскіх дамах?
- Які наш асабісты досвед чытання Слова Божага?
- Ці ёсць нейкія тэксты, фрагмент Божага Слова, якія мы асабліва любім? Калі так, то якія гэта тексты і чаму мы іх любім?
- З якімі цяжкасцямі мы сутыкаемся чытаючы Слова Божае?

Гэтыя пытанні толькі прапанова. Магчыма вы падрыхтуеце іншыя пропановы на абмен думкамі на сустрэчы. Аднак нават калі толькі адно з вышэйшых пытанняў для вас цікавае, усё роўна дашліце яго пілатуючай пары.

• *Харызмат Руху і педагогіка*

Наступны канкрэтны пункт высілку, які мы пазнаем на гэтай сустрэчы, гэта
«Рэгулярнае «слуханне» Божага Слова»

Што такое суполка Маці Божай

Мэта гэтага раздзелу – зразумець сілу, якую мае слуханне Божага Слова і заахвоціць нас увесці гэтую практику ў цэнтр нашага жыцця. Гэта Яго Сын і Яго Дух павядуць нас, каб «навучыць усёй праўдзе» (Ян 16, 13).

Фундаменты слухання Слова

Бог прамаўляе да людзей, бо любіць іх. Ён хоча з кожным устанавіць асабістый адносіны. Ён гаворыць, каб даць нам спазнаць Яго, каб аб'явіць сваё вялікае прагненне любові да нас, каб дзяліцца сваімі думкамі, жаданнямі, воляй наконт кожнага з нас, каб прапанаваць нам сваю Любоў.

Бог прамаўляе да нас першы. Ён нас першы палюбіў:

- Ён гаворыць да нас праз стварэнне.
- Ён гаворыць да нас праз гісторыю. Дзякуючы Яго дзеянню, наша гісторыя становіцца гісторыяй святой.
- Ён гаворыць да свайго народа праз прарокаў, каб нагадаць яму Яго выбранне і місію.
- У канцы гаворыць праз Езуса, Свайго Сына: гэтыя слова перададзеныя нам у Евангеллі.

«Евангеллі, якія пераказваюць нам незлічоныя слова Хрыста, паказваюць нам толькі тры слова Айца. Якімі каштоўнымі павінны быць яны для нас! Адно з іх – гэта рада, адзіная рада Айца для сваіх дзяцей. З якім бясконцым, сыноўскім стаўленнем мы павінны яе прыняць і з якой стараннасцю мы павінны яе трymацца! Гэтая рада, якая хавае ў сабе таямніцу ўсёй святасці, яна простая і выражаетца ў адным слове: «Слухайце ЯГО» (Мц 17, 5) – кажа Айцец, паказваючы на Свайго Умілаванага Сына».

Фрагмент ліста а. Анры Кафарэля

Прapanова, як слухаць Слова Божае

Існуюць розныя ситуацыі, у залежнасці ад досведу канкрэтнай асобы. Некаторыя ведаюць з Пісання толькі тое, што пачулі падчас Імшы. Хтосьці ніколі не разважаюць над Словам, а хтосьці займаюцца гэтым даўно. Гаворка ідзе пра асабісты шлях кожнага чалавека – дзень за днём, год за годам:

- Некаторыя маюць мала часу, але хочуць пачуць Слова ад Бога, якое надае сэнс іх жыццю;
- Іншыя маюць больш часу і хочуць, каб Слова пранікла ў іх сэрца і ў іх сужэнства.

A. Калі мы маєм мала часу:

Чытанне тэкстаў на канкрэтны дзень досыць лёгка даступнае. (Мы можам знайсці іх ў хрысціянскіх штодзённіках, ці ў розных аплікацыях на телефон тыпу «Каталіцкі малітойнік»). Гэта Камунія з усім Касцёлам. Можна яе практикуваць асабіста альбо ў

сужэнстве. Можам разважаць, якім чынам слова Езуса могуць упłyваць на наша штодзённае жыццё.

Многія сужэнствы, якія маюць досвед чытання Слова – часта супольнага – сведчаць аб тым, якім чынам гэта паўплывала на развіццё іх кахання, з'яднала іх і дала радасць сустрэчы з Богам, нават, калі ў іх не было шмат часу і яны не ўмелі яшчэ супольна маліцца.

B. Калі мы прымаем рашиэнне пасвяціць на чытанне больш часу:

Некалькі заўваг

Паспрабуем даць азначэнне: слуханне – гэта «павольнае і медытацыйнае чытанне Божага Слова, якое прыцягвае наша сэрца».

Айцец Кафарэль прапануе некалькі падказак, якія папярэднічаюць слуханню Божага Слова:

- Напачатку прости выбар: месца, гадзіна, працягласць.
- У маіх «четырох сценах» існуе месца, у якім я адчуваю супакой з самім сабой, дзе я могу адпацьці, дзе змагу прыпыніцца.
- Я выбіраю час сустрэчы, як у выпадку сустрэчы з сябрам. Добрай ідэяй будзе занатаваць час сустрэчы ў календары!
- Я свабодна выбіраю працягласць сустрэчы і трymаюся гэтага выбару.

Усё гэта можа здавацца банальным, але гэта добры спосаб увесці практику слухання Слова і трывання ў ёй.

- Выбраць фрагмент Святога Пісання. Лепш пачынаць з тэкстаў з Новага Запавету, у якіх гаворыць Езус. Гэта можа быць Евангелле на дзень. Гэты тэкст упісваецца ў гісторыю збаўлення, у нашу асабістую гісторыю (святую гісторыю).
- Можаце прамовіць малітву-просьбу, каб Госпад абудзіў ваша сэрца.

План слухання

- Вы пачынаце слуханне Слова ад выканання канкрэтнага жэсту (напрыклад, знаку крыжа) і ад малітвы да Святога Духа аб адкрыласці сэрца.
- У месцы малітвы вы можаце таксама паставіць якую-небудзь ікону, свечку – бачныя знакі сустрэчы з Асобай.
- Павольна некалькі разоў чытаеце выбраны тэкст. Можна таксама прачытаць гэты тэкст вечарам папярэдняга дня. Ён пранікне ў ваш дух, нават, калі вы не будзеце гэта да канца ўсведамляць.
- Пасля вы задаеце сабе пытанні адносна герояў тэксту. Паспрабуйце у прастаце сэрца перажываць іх сумнені, надзеі. Знайдзіце постаць, якая бліжэй вам у дадзены момант, якая прыцягвае вашу ўвагу.
- Пазней сканцэнтруйцеся на асобе Хрыста: Ён звяртаецца да вас менавіта зараз. «Умець слухаць з пакорай – гэта значыць, што мы заўсёды можам вучыцца ад другога, ён навучыць нас рэчам, на якія мы самі ніколі б не зварнулі з увагі» (Айцец Рэнадзін).
- Гаворка ідзе не пра інтэлектуальны дыялог, у якім я паказваю ўсе мае веды, але аб дыялогу сэрца, які з'яўляецца спосабам напоўніцца з крыніцы жыцця і веры. Шукайце слова, якое глыбока кранае вас. Слухайце слова Хрыста, трывайце ў цішыні; вы становіцца сучаснікамі часоў, пра якія чытаеце.

- Скончыце час слухання Слова Божага асабістай малітвай просьбы (заступніцкай малітвай).

Рэгулярнае слуханне Божага Слова дазваляе кожнаму ўдзельніку суполкі ўстановіць асабісты контакт з асобай Хрыста. Гэты контакт з'яўляецца падмуркам духоўнага жыцця. Слова Божае, якое мае стваральную моц з'яўляецца невычэрпнай крывацай матывацыі і энергіі на дарозе нашага асабістага і сужэнскага ўзрастання. Пад словам «рэгулярнае» мы павінны разумець прамежак часу, які мы самі для сябе акрэслім. Звычайна напачатку мы чытаем Слова кожныя некалькі дзён, кожны тыдзень, каб паступова перайсці да больш частага контакту са Словам. Многія сужанствы, якія прымаюць удзел у Руху Equipes Notre-Dame штодзённа, з радасцю слухаюць Божае Слова. Гэта суправаджаецца рэфлексіяй над тэкстам, у цішыні, каб лепш зразумець, што Бог нам кажа.

Слуханне Божага Слова і жыццё ім патрабуе пастаянных высілкаў і трываласці. Менавіта таму Рух уключыў гэтую практику ў педагогіку «Канкрэтных Пунктаў Высілку». Яе мэта дапамагчы сужэнцам жыць Евангеллем кожны дзень, у сужанстве і ў сям'і.

Высілак заключаецца не толькі ў слуханні Божага Слова. Высілак заключаюцца ва ўважлівасці, вернасці і трываласці.

Слуханне абавязковае для асабістага і сужэнскага ўзрастання, бо Слова дзейнічае, перамяняючы нашыя сэрцы і навяртаючы нас.

3. Заданні на час паміж сустрэчамі

- **Памятайце аб малітве *МАГНІФІКАТ*.**
- Правядзіце штомесячны сапраўдны сужэнскі дыялог у прысутнасці Госпада. Калі вы сутыкаецесь з непаразуменнямі падчас дыялогу, то падумайце, ці не вынікаюць яны не з адсутнасці любові, а з цяжкасцяй звязаных з камунікацыяй:
  - дрэнна пераводзім думкі ў слоўы – мы кажам адно, а сужонак чуе іншае;
  - размаўляем пад эмоцыямі, усхвалявана;
  - мы не можам прыняць крытыкі сваіх паводзінаў ад іншага чалавека;
  - нібы слухаем, але не слухаем па-сапраўднаму – не задаем пытанні...
  - напачатку шукаем віны ў сужэнцу, а ў сабе... пасля? зусім не?
- Прыкладзіце высілак рэгулярнага чытання і разважання Божага Слова. На сустрэчы мы будзем дзяліцца нашым духоўным ростам звязанным з рэалізацыяй двух пунктаў высілку – абавязкам «Сядзем разам» і слуханнем Божага Слова.
- Прачытайце наступную тэму з матэрыялаў. Дашибліце свае прапановы на абмен думкамі на сустрэчы. Няхай тэкст, які вы прачыталі, дзейнічае ў вашым жыцці.
- Падрыхтуйцесь да дзялення жыццём.
- Дашибліце сваю малітойную інтэнцыю пілатуючай пары.
- На наступнай сустрэчы мы выберам адказную пару. Падумайце, хто па вашаму меркаванню, найлепш будзе выконваць гэтую ролю. Аб ролі адказнай пары распавядзе пілатуючая пара. Кароткая інфармацыя ў дадатку.

Дадатак – Адказная пара экіпы

- Адказная пара экіпы, выбраная на сёмай пілатажнай сустрэчы, будзе да канца пілатажу адказная за тое, як праходзяць дзве першыя часткі сустрэчы. Да заданняў такога сужэнства адносяцца:

A. Арганізацыя сустрэчы:

- вызначэнне даты і месца сустрэчы;
- вызначэнне гаспадара сустрэчы; гаспадар звычайна арганізоўвае пасілак, які мы спажываєм у першай частцы сустрэчы;
- падрыхтаваць на сустрэчу свечку, якая сімвалізуе Хрыста.

B. Пачатак сустрэчы і правядзенне дзялення жыщём падчас пасілку.

C. Правядзенне малітвы ў другой частцы сустрэчы.

D. Збор малітоўных інтэнций на наступны месяц.

E. Удзел у падрыхтоўцы сустрэчы са святаром - духоўным дарадчыкам.

Новая адказная пара заўсёды можа разлічваць на дапамогу сужэнства, якое праводзіць пілатаж. Сваю паслугу адказнай пары выбранае сужэнства спаўняе да канца пілатажу. Пасля сканчэння пілатажу у суполцы, якая ўзнікне, будзе выбрана новае сужэнства (гэта можа быць тое самае сужэнства), якое будзе ўжо цалкам выконваць ролю адказнай пары суполкі.